AMBROSIUS MEDIOLANENSIS
Admont, 12. Jh.
Seite 23r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26121
Copyright: Admont, Benediktinerstift

uana opinio. Ante quā solis fiat luminare herba nascat. anti
quior sit ei progatiua quam solis. ne error hominū conualescat.
Germinet tra prius quam fotus solis accipiat. sciant omīs solem
auctorē non esse nascentiū. di clementia terras relaxat. di in
dulgentia prumpere facit fructus. Quom sol uiuendi usū mi
nistrat oriundis. quo illa prius diuine opationis uiuificatione
sunt edita. quā sol mos uiuendi usus uenuret. Iunior ē her
bis. iunior feno. Et forte mireē aliquis. cur prius pecori pa
bulū. quā cibus hominis sit creatus. In quo primū p fundum
di debemus aduertere. qd etiā minima queq; nonneglugat. sicē
incuglo sapientia dī diē. Respicite uolatilia celi. quo non seruant
neq; metunt neq; congregant in horrea. Ipat ur celestis pascit
illa. Nonne uos pluris estis illis. Cū enī illa pascunt di grā ne
mo sic debet de sua industria ac uirtute blandiri. de inde quia
simplice uictū Inaturale cibū reliquis cibis debuit ante ferre.
Hic ē enī sobrietatis cibus. reliqui deliciarū atq; luxuriē. Hic com
munis omīb animalib cibus. ille paucorū. Exemplū itaq; fruga
litatis. magisterū parsimonia est. Herbē simplicis uictu. olerisq;
uilis. aut pomi. contentos esse omīs oportere. que natura obtulit.
que liberalitas di prima donauit. Ille salubris. ille utilis cibus
qui morbos repellat. qui resecet cruditates. nullo hominū ope
ratus labore. sed diuino effusius munere. sine satione fruges. fruc
tus sine semine. tam dulcis ac gratus ut etiā repletis uoluptati
atq; usui sit. Denuq; ad primas datus mensas. ad sedas remansit.
Quid autē creature hui adterā miraculū. ac sapientie opatricis
argumentū exprimam. In hac enī germinū specie ac illo u
rentis herbē munere imago est utte humane. ac nature con
dicionisq; nre insigne qdam spectat. Speculum. Lucet il
la herba. Iflos feni figura ē carnis humane. sicē bonus diuini
tatis interpres organo siue uocis expressit dicens. Clama. Quid